

INNE

Inne zabiegi świadczone przez 23 Wojskowy Szpital Uzdrawiskowo-rehabilitacyjny SP ZOZ w Łądku-Zdroju

KRIOTERAPIA MIEJSCOWA

Krioterapia miejscowa to zabieg terapeutyczny polegający na miejscowym zastosowaniu ekstremalnie niskich temperatur w celu leczenia różnych schorzeń i urazów. Jest to popularna metoda w medycynie sportowej, rehabilitacji oraz dermatologii, mająca na celu redukcję bólu, stanu zapalnego i obrzęków. Krioterapia miejscowa wykorzystuje niskie temperatury do wywołania fizjologicznych reakcji organizmu, które przyczyniają się do poprawy stanu zdrowia pacjenta.

Najczęściej stosowane techniki to:

- Aplikatory z ciekłym azotem: Ciekły azot o temperaturze około -196°C jest stosowany bezpośrednio na skórę za pomocą specjalnych aplikatorów.
- Cryo-spraye: Aerosole zawierające substancje chłodzące, takie jak chlorofluorowęglowodory, stosowane na skórę w postaci sprayu.
- Cryo-pakiety: Specjalne pakiety lub okłady wypełnione substancją chłodzącą, które są przykładane do dotkniętego obszaru.

Urządzenia do krioterapii miejscowej: Zaawansowane urządzenia umożliwiające kontrolowane dostarczanie zimna do określonych części ciała.

Wskazania do krioterapii miejscowej:

- Urazy sportowe: Leczenie skręceń, stłuczeń, naciągnięć mięśni, kontuzji i urazów tkanek miękkich.
- Ból stawów i mięśni: Redukcja bólu i stanu zapalnego w przypadkach zapalenia stawów, tendinopatii, bólu mięśniowego.
- Rehabilitacja pooperacyjna: Przyspieszenie procesu gojenia po operacjach ortopedycznych i zabiegach chirurgicznych.
- Choroby dermatologiczne: Leczenie brodawek, znamion, łuszczycy, trądziku i innych schorzeń skóry.
- Choroby reumatyczne: Zmniejszenie bólu i stanu zapalnego w reumatoidalnym zapaleniu stawów i innych chorobach reumatycznych.

Korzyści z krioterapii miejscowej:

- Redukcja bólu: Zimno działa jako naturalny środek znieczulający, zmniejszając przewodnictwo nerwowe i odczuwanie bólu.

Zmniejszenie stanu zapalnego: Niskie temperatury ograniczają przepływ krwi do dotkniętego obszaru, co zmniejsza obrzęk i stan zapalny.

- Przyspieszenie gojenia: Krioterapia stymuluje regenerację tkanek i przyspiesza proces gojenia.
- Poprawa ruchomości: Zmniejszenie bólu i stanu zapalnego pozwala na szybszy powrót do normalnej aktywności fizycznej i poprawę zakresu ruchu.
- Bezpieczeństwo: Krioterapia jest stosunkowo bezpieczna i ma niewiele przeciwwskazań oraz skutków ubocznych, jeśli jest przeprowadzana prawidłowo.

Przeciwwskazania do krioterapii miejscowej:

- Choroby serca i naczyń krwionośnych: Osoby z poważnymi chorobami układu krążenia powinny unikać krioterapii bez konsultacji z lekarzem.
- Choroby skóry: Otwartych ran, odmrożeń lub ciężkich chorób skóry.
- Zaburzenia krążenia: Choroba Raynauda, niewydolność krążenia obwodowego.
- Cięża: Kobiety w ciąży powinny skonsultować się z lekarzem przed rozpoczęciem krioterapii.
- Alergia na zimno: Osoby z alergią na niskie temperatury (krioglobulinemia) powinny unikać krioterapii.

Przebieg zabiegu krioterapii miejscowej:

- Konsultacja: Przed rozpoczęciem zabiegu przeprowadza się konsultację, aby ocenić stan zdrowia pacjenta i określić, czy krioterapia jest odpowiednia.
- Przygotowanie obszaru zabiegowego: Obszar, który ma być poddany krioterapii, jest oczyszczany i przygotowywany.
- Aplikacja zimna: Aplikator z ciekłym azotem, spray lub okład chłodzący jest stosowany na dotknięty obszar na określony czas, zwykle od kilku sekund do kilku minut, w zależności od celu terapeutycznego.
- Monitorowanie reakcji: W trakcie zabiegu monitoruje się reakcję pacjenta na zimno, aby uniknąć odmrożeń lub innych negatywnych skutków.
- Zakończenie zabiegu: Po zakończeniu aplikacji zimna obszar jest oceniany, a pacjent może otrzymać zalecenia dotyczące dalszej pielęgnacji.

Krioterapia miejscowa jest skutecznym i bezpiecznym zabiegiem stosowanym w leczeniu wielu schorzeń, oferując szybkie i efektywne zmniejszenie bólu oraz stanu zapalnego. Dzięki szerokiemu zakresowi wskazań i relatywnie niskiej liczbie przeciwwskazań, jest to popularna metoda w medycynie sportowej, rehabilitacji i dermatologii.

OKŁADY CIEPŁE-ŻELOWE

Okłady ciepłe-żelowe to popularne narzędzie terapeutyczne stosowane w leczeniu bólu, sztywności mięśni oraz stanów zapalnych. Żelowe okłady mogą być stosowane zarówno na ciepło, jak i na zimno, w zależności od potrzeb terapeutycznych. Okłady ciepłe są szczególnie efektywne w łagodzeniu bólu mięśniowego, poprawie krążenia oraz redukcji sztywności stawów. Okłady ciepłe-żelowe zawierają specjalny żel, który ma zdolność do długotrwałego utrzymywania ciepła. Okłady są podgrzewane, a następnie przykładane do bolącego lub sztywnego obszaru ciała. Ciepło przenika przez skórę, wywołując fizjologiczne reakcje, takie jak rozszerzenie naczyń krwionośnych, poprawa krążenia krwi oraz relaksacja mięśni.

Wskazania do stosowania okładów ciepłych-żelowych:

- Ból mięśniowy: Okłady ciepłe są skuteczne w łagodzeniu bólu spowodowanego napięciem mięśniowym, przeciążeniem czy skurczami.
- Sztywność stawów: Pomocne w leczeniu sztywności stawów, zwłaszcza w chorobach takich jak artretyzm czy zapalenie stawów.
- Skurcze mięśni: Ciepło może pomóc w rozluźnieniu skurczonych mięśni i zmniejszeniu bólu.
- Przygotowanie do ćwiczeń: Stosowanie ciepłych okładów przed ćwiczeniami może pomóc w przygotowaniu mięśni do wysiłku fizycznego, zmniejszając ryzyko urazów.
- Leczenie przewlekłego bólu: Ciepło może być stosowane w leczeniu przewlekłego bólu, takiego jak ból pleców czy ból szyi.

Korzyści ze stosowania okładów ciepłych-żelowych:

- Redukcja bólu: Ciepło działa jako naturalny środek przeciwbólowy, zmniejszając odczucie bólu poprzez blokowanie sygnałów bólowych.
- Poprawa krążenia krwi: Rozszerzenie naczyń krwionośnych poprawia przepływ krwi, dostarczając więcej tlenu i składników odżywczych do tkanek.
- Relaksacja mięśni: Ciepło pomaga w rozluźnieniu mięśni, co może zmniejszyć napięcie i skurcze.
- Zwiększenie elastyczności: Ciepło zwiększa elastyczność tkanek miękkich, co może poprawić zakres ruchu i zmniejszyć sztywność stawów.
- Przyspieszenie procesu gojenia: Lepsze krążenie krwi wspomaga procesy regeneracyjne tkanek.

Jak stosować okłady ciepłe-żelowe:

- Podgrzewanie okładu: Żelowy okład należy podgrzać, zgodnie z instrukcjami producenta. Najczęściej używa się kuchenki mikrofalowej lub gorącej wody.
- Przygotowanie skóry: Przed nałożeniem okładu należy upewnić się, że skóra jest czysta i sucha.
- Aplikacja okładu: Nałożyć okład na bolący lub sztywny obszar ciała. Zaleca się użycie cienkiej tkaniny pomiędzy okładem a skórą, aby uniknąć poparzeń.
- Czas aplikacji: Okład powinien być stosowany przez 15-20 minut. W przypadku potrzeby można powtórzyć aplikację kilka razy dziennie, zachowując przerwy pomiędzy sesjami.
- Monitorowanie reakcji: Podczas stosowania okładu należy monitorować reakcję skóry. W przypadku odczuwania nadmiernego ciepła lub dyskomfortu należy przerwać zabieg.

Przeciwwskazania do stosowania okładów ciepłych-żelowych:

- Ostre urazy: Nie należy stosować ciepła na świeże urazy, które mogą powodować krwawienie lub obrzęk (pierwsze 48 godzin).
- Choroby skóry: Otwarte rany, oparzenia, wypryski lub inne choroby skóry.
- Zaburzenia krążenia: Choroby takie jak cukrzyca, niewydolność krążenia obwodowego.
- Ciężka neuropatia: Osoby z zaburzeniami czucia mogą nie być w stanie prawidłowo ocenić temperatury, co zwiększa ryzyko poparzeń.
- Niektóre choroby serca: Osoby z ciężkimi chorobami serca powinny skonsultować się z lekarzem przed użyciem okładów ciepłych.

Okłady ciepłe-żelowe to skuteczna i bezpieczna metoda leczenia bólu, sztywności i napięcia mięśniowego. Dzięki odpowiedniemu stosowaniu mogą one przynieść znaczną ulgę i poprawić komfort życia pacjentów cierpiących na różnorodne schorzenia układu mięśniowo-szkieletowego.

FANGO

Fango to rodzaj terapii błotnej wykorzystującej naturalne, mineralne błoto pochodzenia wulkanicznego, które ma właściwości lecznicze i terapeutyczne. Terapia fango jest popularna w uzdrowiskach i sanatoriach, gdzie jest stosowana w celu leczenia różnych schorzeń oraz poprawy ogólnego zdrowia i samopoczucia.

Fango to mieszanka składająca się z:

- Minerałów: takich jak krzemionka, aluminium, żelazo, wapń, magnez, potas i sód.
- Organicznych substancji: takich jak humusy, bituminy i różne kwasy organiczne.
- Wody termalnej: często pochodzącej ze źródeł termalnych, która jest bogata w minerały.

Właściwości fango wynikają z jego unikalnego składu, który zapewnia działanie przeciwzapalne, przeciwbólowe, detoksykacyjne i regeneracyjne.

Wskazania do terapii fango:

- Choroby układu mięśniowo-szkieletowego:
- Reumatoidalne zapalenie stawów,
- Choroba zwyrodnieniowa stawów,
- Bóle mięśniowe i stawowe,
- Kontuzje sportowe,
- Choroby skóry: łuszczyca, egzema, trądzik,
- Problemy krążeniowe: słabe krążenie krwi, żylaki,
- Stany napięcia nerwowego i stresu: stres, zmęczenie, napięcie mięśniowe,
- Choroby układu oddechowego: przewlekłe zapalenie oskrzeli, astma

Korzyści z terapii fango:

- Redukcja bólu: Dzięki właściwościom przeciwzapalnym i przeciwbólowym, fango pomaga w łagodzeniu bólu mięśniowego i stawowego.
- Poprawa krążenia krwi: Ciepło i minerały zawarte w fango poprawiają krążenie krwi, co przyspiesza procesy regeneracyjne w organizmie.
- Detoksykacja organizmu: Fango wspomaga usuwanie toksyn z organizmu, dzięki czemu skóra staje się zdrowsza i bardziej promienna.
- Relaksacja i redukcja stresu: Ciepłe okłady fango działają relaksująco na mięśnie i układ nerwowy, co pomaga w redukcji napięcia i stresu.
- Poprawa elastyczności skóry: Minerały i organiczne substancje zawarte w fango poprawiają elastyczność i wygląd skóry.

Przebieg terapii fango:

Fango jest podgrzewane do odpowiedniej temperatury (zazwyczaj 40-45°C) i mieszane, aby uzyskać odpowiednią konsystencję. Ciepłe błoto jest nakładane na ciało pacjenta w wybranych obszarach lub na całe ciało, z wyłączeniem głowy. Pacjent pozostaje z nałożonym fango przez około 20-30 minut, w zależności od zaleceń terapeutycznych. Po zakończeniu zabiegu błoto jest dokładnie zmywane z ciała, a pacjent może wziąć prysznic. Po zabiegu pacjent odpoczywa przez kilka minut, aby organizm mógł się zrelaksować i zregenerować.

Przeciwwskazania do terapii fango:

- Choroby serca: Osoby z ciężkimi chorobami serca powinny unikać terapii fango.
- Nadciśnienie tętnicze: Stosowanie ciepłych okładów może być niebezpieczne dla osób z niekontrolowanym nadciśnieniem.
- Ciąża: Kobiety w ciąży powinny skonsultować się z lekarzem przed przystąpieniem do terapii.
- Ostre infekcje: Terapia fango nie jest zalecana podczas ostrych stanów zapalnych i infekcji.
- Nowotwory: Osoby z aktywnymi nowotworami powinny unikać tego rodzaju terapii.

Terapia fango jest skuteczną i naturalną metodą leczenia wielu schorzeń, oferując liczne korzyści zdrowotne. Dzięki swoim unikalnym właściwościom, fango znajduje zastosowanie w leczeniu bólu, stanów zapalnych, chorób skóry oraz w poprawie ogólnego samopoczucia.

INHALACJE SOLANKOWE

Inhalacje solankowe to terapia polegająca na wdychaniu drobnych cząsteczek solanki, która jest wodnym roztworem soli mineralnych. Zabieg ten ma na celu leczenie i łagodzenie objawów różnych chorób układu oddechowego, poprawę kondycji dróg oddechowych oraz ogólne wzmocnienie zdrowia.

Skład i właściwości solanki:

Solanka to naturalny roztwór soli mineralnych, który może zawierać różne minerały, w tym:

- Chlorek sodu: główny składnik soli kuchennej
- Jony wapnia: ważne dla układu kostnego i mięśniowego
- Jony magnezu: kluczowe dla funkcji mięśni i nerwów
- Jony potasu: ważne dla równowagi elektrolitowej
- Jony siarczanowe: wspomagają procesy detoksykacyjne

Właściwości solanki wynikają z zawartości tych minerałów, które mają działanie przeciwzapalne, antyseptyczne i regeneracyjne.

Wskazania do inhalacji solankowych:

- Choroby układu oddechowego: przewlekłe zapalenie oskrzeli, astma oskrzelowa, zapalenie zatok, przewlekłe zapalenie gardła i krtani, mukowiscydoza,
- Alergie: alergiczny nieżyt nosa, alergiczne zapalenie zatok,
- Zakażenia dróg oddechowych: przeziębienia, zapalenie płuc (jako wspomaganie leczenia),
- Rehabilitacja po infekcjach: po zapaleniach płuc i oskrzeli.

Korzyści z inhalacji solankowych:

- Nawilżenie dróg oddechowych: Solanka nawilża błony śluzowe, co jest szczególnie korzystne w przypadku suchego powietrza, suchego kaszlu i suchości w gardle.
- Działanie przeciwzapalne: Minerale zawarte w solance mają właściwości przeciwzapalne, co pomaga w redukcji stanów zapalnych w drogach oddechowych.
- Rozrzedzenie śluzu: Inhalacje solankowe pomagają w rozrzedzaniu śluzu, ułatwiając jego odkrztuszenie i oczyszczanie dróg oddechowych.
- Poprawa oddychania: Regularne inhalacje mogą poprawić funkcjonowanie układu oddechowego i zwiększyć efektywność oddychania.
- Działanie antyseptyczne: Solanka ma właściwości antyseptyczne, co pomaga w zwalczaniu bakterii i wirusów w drogach oddechowych.

Czas trwania inhalacji to zazwyczaj 10-15 minut, w zależności od zaleceń lekarza.

Przeciwwskazania do inhalacji solankowych:

- Nadwrażliwość na sól: Osoby uczulone na sól lub składniki solanki powinny unikać inhalacji solankowych.
- Ostre infekcje dróg oddechowych: W przypadku ostrych stanów zapalnych i infekcji należy skonsultować się z lekarzem przed rozpoczęciem inhalacji.
- Ciężka niewydolność oddechowa: Pacjenci z ciężkimi chorobami układu oddechowego powinni skonsultować się z lekarzem przed rozpoczęciem inhalacji.
- Choroby serca: Osoby z poważnymi chorobami serca powinny unikać inhalacji bez konsultacji z lekarzem.

Inhalacje solankowe to skuteczna i bezpieczna metoda wspomagania leczenia wielu schorzeń układu oddechowego. Dzięki regularnemu stosowaniu mogą one przynieść ulgę w objawach, poprawić funkcjonowanie układu oddechowego oraz wspomóc ogólną kondycję zdrowotną.

KRIOKOMORA

Kriokomora to zaawansowane urządzenie terapeutyczne, które wykorzystuje ekstremalnie niskie temperatury do leczenia różnych schorzeń i poprawy ogólnego stanu zdrowia. Zabiegi w kriokomorze, znane również jako krioterapia ogólnoustrojowa, polegają na krótkotrwałym wystawieniu całego ciała na działanie bardzo niskich temperatur, zwykle w zakresie od -110°C do -160°C .

Jak działa kriokomora?

Kriokomora składa się z dwóch etapów:

- Przygotowanie: Pacjent wchodzi do przedsionka, gdzie panuje temperatura około -60°C , aby organizm mógł się stopniowo przystosować do zimna.
- Główna komora: Następnie pacjent przechodzi do głównej komory, gdzie temperatura jest znacznie niższa, zazwyczaj od -110°C do -160°C . Pobyt w tej komorze trwa zwykle od 1 do 3 minut.

Wskazania do krioterapii w kriokomorze:

- Choroby reumatyczne: reumatoidalne zapalenie stawów, choroba zwyrodnieniowa stawów
- Choroby układu mięśniowo-szkieletowego: bóle pleców, kontuzje sportowe, zapalenia ścięgien i więzadeł
- Choroby skóry: łuszczyca, atopowe zapalenie skóry
- Neurologiczne: stwardnienie rozsiane, neuralgia, choroby autoimmunologiczne
- Poprawa regeneracji i kondycji fizycznej: szybsza regeneracja po wysiłku fizycznym, poprawa wydolności fizycznej

Korzyści z krioterapii w kriokomorze:

- Redukcja bólu: Ekstremalnie niskie temperatury działają jako naturalny środek przeciwbólowy, zmniejszając ból poprzez zmniejszenie aktywności nerwowej.
- Zmniejszenie stanu zapalnego: Krioterapia pomaga w redukcji stanów zapalnych w tkankach, co jest korzystne przy wielu schorzeniach zapalnych.
- Poprawa krążenia: Po opuszczeniu kriokomory, naczynia krwionośne rozszerzają się, co poprawia krążenie krwi i dotlenienie tkanek.
- Wzrost endorfin: Zabiegi w kriokomorze mogą stymulować wydzielanie endorfin, co poprawia nastrój i samopoczucie.
- Regeneracja tkanek: Ekstremalnie zimno wspomaga procesy regeneracyjne w tkankach, co jest korzystne przy kontuzjach sportowych i uszkodzeniach tkanek.
- Wzmocnienie układu odpornościowego: Regularne zabiegi krioterapii mogą przyczynić się do wzmocnienia układu odpornościowego.

Przebieg zabiegu w kriokomorze:

Przygotowanie pacjenta: pacjent musi być odpowiednio ubrany: specjalna bielizna, skarpetki, odpowiednie buty, rękawiczki, opaska na uszy i maska na usta i nos.

Przed wejściem do komory pacjent powinien być suchy, aby uniknąć odmrożeń.

Wejście do kriokomory: pacjent wchodzi najpierw do przedsionka o temperaturze około -60°C na około 30 sekund.

Następnie przechodzi do głównej komory, gdzie temperatura wynosi od -110°C do -160°C .

Czas trwania zabiegu: pobyt w głównej komorze trwa zazwyczaj od 1 do 3 minut. Po zakończeniu zabiegu pacjent stopniowo wychodzi z komory.

Przeciwwskazania do krioterapii w kriokomorze:

- Choroby serca i układu krążenia: niewydolność serca, ciężkie nadciśnienie tętnicze, choroba wieńcowa
- Choroby układu oddechowego: astma oskrzelowa w fazie zaostrzenia, przewlekłe obturacyjne zapalenie płuc (POCHP)
- Cięża
- Niektóre choroby neurologiczne: padaczka, klaustrofobia
- Zaburzenia krzepnięcia krwi: hemofilia

Kriokomora to zaawansowana forma terapii, która może przynieść wiele korzyści zdrowotnych. Ważne jest, aby przed przystąpieniem do zabiegów skonsultować się z lekarzem, szczególnie w przypadku istniejących schorzeń lub przeciwwskazań zdrowotnych.